

Přivlatňovací 's a přivlatňovací zájmena

Když chceme říct, že **něco je něčí, někoho, patří někomu**, můžeme to udělat buď pomocí **přivlastňovacího zájmena** (můj, tvůj, jeho...), nebo pomocí písmenka **s s apostrofem** (tou čárkou naohore): **'s**

Nejprve se podíváme na to **'s** – je to totiž strašně jednoduché.

Greg's jumper znamená **Gregův** svetr.

Polly's socks znamená **Pollyiny** ponožky.

A tak dále... Prostě za jméno **přidáme 's** a je to. 😊

(Jen tak pro zajímavost, všimněte si, jak složitě to je v češtině: Jirk**ův** svetr, Tond**ova** bunda, Pep**ovy** ponožky, Frant**ovi** kamarádi, Jit**čín** pes, Vě**řiny** rukavice... ☹️ Buďte rádi, že nejste cizinci, kteří se učí česky.)

V angličtině je to tak jednoduché, že si k tomu přidáme ještě ta **přivlastňovací zájmena**, i když v učebnici zatím nejsou.

my (čteme "máj") – **můj** (taky **moje, moji, mí...** - v češtině to máme zase strašně komplikované)

your (čteme "jór") – **tvůj** (**tvoje**, atd...)

his – **jeho**

her – **její**

its – **jeho** (ale **ve středním rodě** – třeba toho zvířete; Pozor – **dohromady a bez apostrofu!** Nepleťte si to s **it's**)

our (čteme "aur") – **náš**

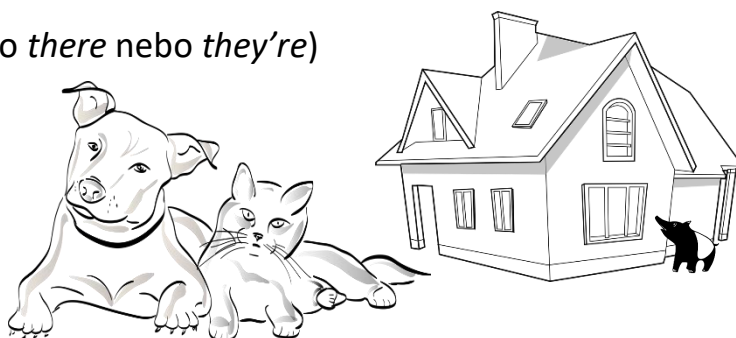
your – **váš** (to je stejné jako tvůj, protože **ty** i **vy** se řekne **you**, jak už dávno víme)

their – **jejich** (čteme stejně jako *there* nebo *they're*)

It's my dog. – Je to **můj** pes.

Is it your cat? – Je to **tvoje** kočka?

It isn't their house. – To není **jejich** dům.

A jak se **zeptáme, čí (koho) něco je?** Strašně jednoduše – pomocí slovíčka **whose** (čteme "hůs").

Whose is this jumper? – **Čí** je tenhle svetr? **Whose jumper is this?** – **Čí** svetr je tohle?

Jen si to nesmíme plést s "**who's**" – to se čte stejně ("hůs"), ale jsou to dvě slova: **who is** a znamená to "**kdo je**"!